

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Μικροδιαφορές](#) > Estonia

Μικροδιαφορές

 Εσθονία

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες για τις δικαστικές διαδικασίες που αφορούν αστικές υποθέσεις καθορίζονται στον [κώδικα πολιτικής δικονομίας](#) (tsiviilkohtumenetluse seadustik).

Σύμφωνα με το άρθρο 403 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο μπορεί, με τη συγκατάθεση των διαδίκων, να εκδώσει απόφαση χωρίς ακροαματική διαδικασία.

Σύμφωνα με το άρθρο 404 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εκδίκαση της υπόθεσης που αφορά αγωγή με χρηματική αξία με γραπτή διαδικασία, εφόσον η αξία της αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό των 4 500 EUR για την κύρια απαίτηση και το ποσό των 8 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες απαιτήσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 405 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο έχει εύλογη διακριτική ευχέρεια και μπορεί να εκδικάσει αγωγή με την απλουστευμένη διαδικασία, τηρώντας μόνο τις γενικές δικονομικές αρχές που ορίζονται στον κώδικα, εάν η εν λόγω αγωγή έχει χρηματική αξία και η αξία της αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό των 3 500 EUR για την κύρια απαίτηση και το ποσό των 7 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες απαιτήσεις.

Εφόσον το ζητήσει ο ενάγων, αγωγή για την καταβολή χρηματικού ποσού που προκύπτει από συναλλαγματική ή επιταγή ή αγωγή αναγκαστικής εκτέλεσης που απορρέει από υποθήκη, υποθήκη επί πλοίου ή πλασματικό ενέχυρο εκδικάζεται με την έγγραφη διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι όλα τα στοιχεία που τεκμηριώνουν την απαίτηση μπορούν να αποδειχθούν με έγγραφα και ότι τα αναγκαία έγγραφα επισυνάπτονται στην αγωγή ή ο ενάγων τα υποβάλει εντός της προθεσμίας που τάσσει το δικαστήριο.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

1.2 Εάν οι διάδικοι συμφωνήσουν, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την εκδίκαση της αστικής υπόθεσης με γραπτή διαδικασία ανεξάρτητα από το είδος και την αξία της υπόθεσης.

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη χρήση γραπτής διαδικασίας χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, εάν πρόκειται για αγωγή με χρηματική αξία και η αξία της αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό των 4 500 EUR για την κύρια απαίτηση και το ποσό των 8 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες απαιτήσεις.

Η απλουστευμένη διαδικασία μπορεί να εφαρμοστεί εάν η αγωγή έχει χρηματική αξία και η αξία της δεν υπερβαίνει το ποσό των 3 500 EUR για την κύρια απαίτηση και το ποσό των 7 000 EUR μαζί με τις παρεπόμενες απαιτήσεις.

Όταν αγωγή για την καταβολή χρηματικού ποσού που προκύπτει από συναλλαγματική ή επιταγή ή αγωγή αναγκαστικής εκτέλεσης που απορρέει από υποθήκη, υποθήκη επί πλοίου ή πλασματικό ενέχυρο διεκπεριώνεται με την έγγραφη διαδικασία, δεν καθορίζεται ανώτατο όριο.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Οι αιτήσεις στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορούν να υποβάλλονται στο δικαστήριο ηλεκτρονικά ή μέσω φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών. Οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται ηλεκτρονικά μέσω του πληροφοριακού συστήματος που δημιουργήθηκε για τον σκοπό αυτόν [δημόσιο ηλεκτρονικό αρχείο (Avalik e-toimik), <https://www.e-toimik.ee/>] ή με αποστολή μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην καθορισμένη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Τα στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων της Εσθονίας είναι διαθέσιμα στον [ιστότοπο των δικαστηρίων](#). Οι αιτήσεις πρέπει να φέρουν την υπογραφή του αποστολέα τους. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται ηλεκτρονικά πρέπει να φέρουν την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να έχουν διαβιβαστεί με παρόμοιο ασφαλή τρόπο που καθιστά δυνατή την εξακρίβωση της ταυτότητάς του. Οι αιτήσεις μπορούν επίσης να υποβάλλονται ηλεκτρονικά με τηλεομοιοτυπία ή με άλλη μορφή που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό την προϋπόθεση ότι το πρωτότυπο του εγγράφου υποβάλλεται αμελλητί στο δικαστήριο. Σε περίπτωση εφαρμογής της απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο μπορεί να παρακάμψει τις απαιτήσεις σχετικά με τη μορφή υποβολής των αιτήσεων.

Όταν διατάσσει τη χρήση της γραπτής διαδικασίας με τη συγκατάθεση των διαδίκων σύμφωνα με το άρθρο 403 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο ορίζει το συντομότερο δυνατόν την προθεσμία εντός της οποίας μπορούν να υποβληθούν τα δικόγραφα και τα έγγραφα, ορίζει την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης και ενημερώνει σχετικά τους διαδίκους. Οι διάδικοι μπορούν να ανακαλέσουν τη συγκατάθεσή τους για τη γραπτή διαδικασία μόνο εάν μεταβληθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση. Εάν ένας διάδικος δεν ενημερώσει το δικαστήριο σχετικά με το αν συμφωνεί με τη γραπτή διαδικασία, τεκμαίρεται ότι επιθυμεί να εξεταστεί η υπόθεση σε ακροαματική διαδικασία.

Σύμφωνα με το άρθρο 404 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, όταν διατάσσει τη χρήση της γραπτής διαδικασίας σε υπόθεση που αφορά αγωγή με χρηματική αξία, το δικαστήριο ορίζει την προθεσμία για την υποβολή των δικογράφων και εγγράφων, ορίζει την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης και ενημερώνει σχετικά τους διαδίκους. Το δικαστήριο μπορεί να τροποποιήσει την προθεσμία, εφόσον αυτό δικαιολογείται λόγω μεταβολής της οικονομικής κατάστασης. Το δικαστήριο ακυρώνει τη χρήση της γραπτής διαδικασίας εάν κρίνει ότι είναι απαραίτητο ο διάδικος να παραστεί αυτοπροσώπως για να εξηγήσει τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν τη βάση της αγωγής. Εάν ένας διάδικος το ζητήσει, υπόκειται σε ακρόαση ανεξάρτητα από το αν έχει διαταχθεί γραπτή διαδικασία.

Σύμφωνα με το άρθρο 405 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο μπορεί να εκδικάσει αγωγή χρησιμοποιώντας την απλουστευμένη διαδικασία χωρίς να απαιτείται ειδική απόφαση για τον σκοπό αυτόν. Κατά την άσκηση δίκαιης διακριτικής ευχέρειας και την εκδίκαση αγωγής με την απλουστευμένη διαδικασία, το δικαστήριο τηρεί μόνο τις γενικές οικονομικές αρχές. Στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο διασφαλίζει τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και των ουσιαστών οικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων, καθώς και την ακρόαση ενός διαδίκου κατόπιν αιτήματος του διαδίκου. Δεν είναι αναγκαία η σύγκληση ακροαματικής διαδικασίας για τον σκοπό αυτόν. Οι διάδικοι πρέπει, ωστόσο, να ενημερώνονται για το δικαίωμα ακρόασής τους από το δικαστήριο. Η απλούστευση της διαδικασίας αποτελεί επιλογή για το δικαστήριο αλλά όχι υποχρέωση.

Κατά την εκδίκαση αγωγής με την απλουστευμένη διαδικασία, το δικαστήριο μπορεί, μεταξύ άλλων:

- να τηρεί πρακτικά των διαδικαστικών πράξεων μόνο στον βαθμό που το δικαστήριο κρίνει αναγκαίο και να αποκλείει το δικαίωμα υποβολής ενστάσεων όσον αφορά τα εν λόγω πρακτικά·
- να καθορίζει διαφορετικές προθεσμίες από εκείνες που προβλέπονται από τον νόμο·
- επίσης να αναγνωρίζει πρόσωπα που δεν αναφέρονται στον νόμο ως νόμιμους αντιπροσώπους διαδίκου·
- να παρακάμπτει τις νομικές διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις για τη μορφή με την οποία υποβάλλονται και λαμβάνονται τα αποδεικτικά μέσα και να αναγνωρίζει ως αποδεικτικά μέσα αυτά που δεν έχουν δοθεί ενόρκως, συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων των διαδίκων·
- να παρακάμπτει τις νομικές διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις επίδοσης ή κοινοποίησης διαδικαστικών εγγράφων και τον τύπο με τον οποίο πρέπει να υποβάλλονται τα έγγραφα από τους διαδίκους, εκτός από την περίπτωση επίδοσης αγωγής σε εναγόμενο·
- να μη διεξάγει γραπτή προκαταρκτική διαδικασία ή ακροαματική διαδικασία·
- να διεξάγει αποδείξεις αυτεπαγγέλτως·
- να αποφαινεται επί της υπόθεσης χωρίς να συμπεριλαμβάνει στην απόφαση περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό·

- να κηρύσσει αμέσως εκτελεστή την απόφαση που εκδίδεται επί της υπόθεσης αμελλητί ακόμα και σε υποθέσεις εκτός από αυτές που προσδιορίζονται στον νόμο ή χωρίς την εγγυοδοσία που προβλέπεται στον νόμο.

Όταν η αξία μιας αστικής υπόθεσης δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο για την απλουστευμένη διαδικασία, εφαρμόζονται οι διατάξεις σχετικά με την απλουστευμένη διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης άσκησης έφεσης κατά απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας. Αυτό ισχύει επίσης για την εκδίκαση αστικής υπόθεσης στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 1), στον βαθμό που δεν διέπεται από τον εν λόγω κανονισμό. Βάσει του κανονισμού, η υπόθεση μπορεί να κριθεί από το περιφερειακό δικαστήριο (maakohtus) που έχει τη σχετική δικαιοδοσία.

Η έγγραφη διαδικασία εφαρμόζεται κατόπιν αιτήματος του ενάγοντος, υπό την προϋπόθεση ότι όλα τα στοιχεία που τεκμηριώνουν την απαίτηση μπορούν να αποδειχθούν με τη χρήση εγγράφων και ότι τα αναγκαία έγγραφα επισυνάπτονται στην αγωγή ή τα υποβάλλει ο ενάγων εντός της προθεσμίας που ορίζεται από το δικαστήριο.

Τα μέσα ηλεκτρονικής επίδοσης που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αποστολή εγγράφων στα δικαστήρια της Εσθονίας είναι το ηλεκτρονικό πληροφοριακό σύστημα (<https://www.e-toimik.ee/>), καθώς και η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή φαξ. Κατά την αποστολή εγγράφου σε δικαστήριο με τηλεομοιοτυπία, το πρωτότυπο του εγγράφου πρέπει να υποβάλλεται αμελλητί στο δικαστήριο μόλις αποσταλεί η τηλεομοιοτυπία. Σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατά δικαστικής απόφασης, το πρωτότυπο της έφεσης πρέπει να υποβληθεί εντός 10 ημερών.

Το δικαστήριο μπορεί να κάνει δεκτό δικόγραφο ή άλλο διαδικαστικό έγγραφο που έχει σταλεί με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από διάδικο, ακόμα και αν αυτό δεν πληροί τις απαιτήσεις ψηφιακής υπογραφής, εφόσον δεν έχει αμφιβολίες όσον αφορά την ταυτότητα του αποστολέα ή την αποστολή του εγγράφου, ιδίως όταν έγγραφα που φέρουν ψηφιακή υπογραφή έχουν αποσταλεί προηγουμένως στο δικαστήριο από την ίδια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την ίδια υπόθεση, από τον ίδιο διάδικο ή όταν το δικαστήριο έχει δεχθεί ότι δικόγραφα ή άλλα έγγραφα μπορούν να υποβληθούν και μ' αυτήν τη μορφή.

Είναι επίσης δυνατή η χορήγηση προηγούμενης συγκατάθεσης ηλεκτρονικά μέσω του ηλεκτρονικού πληροφοριακού συστήματος (<https://www.e-toimik.ee/>), μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τηλεομοιοτυπίας. Η αποδοχή της επίδοσης ή κοινοποίησης με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί επίσης να υποβληθεί στο δικαστήριο μαζί με την αίτηση για ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών.

Τα διαδικαστικά έγγραφα πρέπει γενικά να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται στους δικηγόρους, στους συμβολαιογράφους, στους δικαστικούς επιμελητές, στους συνδίκους πτώχευσης και στις κρατικές ή τοπικές κυβερνητικές υπηρεσίες σε ηλεκτρονική μορφή, μέσω του ορισθέντος πληροφοριακού συστήματος. Η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων με τη χρήση άλλων μεθόδων επιτρέπεται μόνο εάν συντρέχουν σοβαροί λόγοι.

Έφεση κατά δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών μπορεί να ασκηθεί ενώπιον του εφετείου (ringkonnakohtus) που είναι αρμόδιο για το περιφερειακό δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών. Η έφεση πρέπει να υποβληθεί γραπτώς και να περιλαμβάνει:

1. το όνομα του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, την ημερομηνία της προσβαλλόμενης απόφασης και τον αριθμό της αστικής υπόθεσης·
2. ρητό αίτημα του εκκαλούντος, το οποίο αναφέρει τόσο τον βαθμό στον οποίο ο εκκαλών προσβάλλει την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου όσο και την απόφαση του εφετείου που επιδιώκει ο εκκαλών·
3. τους λόγους της έφεσης·
4. τον χρόνο κατά τον οποίο επιδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι λόγοι της έφεσης πρέπει να περιλαμβάνουν:

1. τη νομική διάταξη που παραβίασε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την απόφασή του ή κατά τη σύνταξη της απόφασής του ή τα πραγματικά περιστατικά τα οποία το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε εσφαλμένα ή χωρίς επαρκείς αποδείξεις·
2. την αιτία της παράβασης της νομικής διάταξης ή της εσφαλμένης ή ανεπαρκούς απόδειξης των πραγματικών περιστατικών·

3. αναφορά στα αποδεικτικά μέσα που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει ο εκκαλών προς απόδειξη κάθε ισχυρισμού του.

Στην έφεση προσαρτώνται οι γραπτές αποδείξεις που δεν υποβλήθηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και τις οποίες αιτείται ο εκκαλών να γίνουν δεκτές από το δικαστήριο.

Σε περίπτωση νέων πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων ως λόγων έφεσης, στην έφεση πρέπει να αναφέρεται ο λόγος για τον οποίο τα νέα πραγματικά περιστατικά και τα νέα αποδεικτικά στοιχεία δεν υποβλήθηκαν ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί το δικαστήριο να εξετάσει μάρτυρα ή να υποβληθεί σε ένορκη κατάθεση από διάδικο ή να μεριμνήσει για πραγματογνωμοσύνη ή αυτοψία, αυτό πρέπει να αναφέρεται στην έφεση και να αιτιολογείται. Στην περίπτωση αυτήν, τα ονόματα, οι διευθύνσεις και τα στοιχεία επικοινωνίας των μαρτύρων ή των πραγματογνωμόνων πρέπει να αναφέρονται στην έφεση, εφόσον είναι γνωστά.

Εάν ο εκκαλών επιθυμεί να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, οφείλει να το αναφέρει στην έφεση. Εάν αυτό δεν γίνει, τεκμαίρεται ότι συμφωνεί με την επίλυση της υπόθεσης με γραπτή διαδικασία. Το δικαστήριο επιδίδει το δικόγραφο της έφεσης στον εφεσίβλητο και του τάσσει προθεσμία για να παρουσιάσει τη θέση του.

Επί αίτησης επανεξέτασης δικαστικής απόφασης δυνάμει του κανονισμού για τη διαδικασία μικροδιαφορών το δικαστήριο εκδίδει δικαστική απόφαση. Όταν απαιτείται, η αίτηση συζητείται στο ακροατήριο. Εάν η αίτηση γίνει δεκτή, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών συνεχίζεται από το σημείο που σταμάτησε πριν από την έκδοση της απόφασης. Σε περίπτωση απόρριψης αίτησης επανεξέτασης δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να υποβληθεί έφεση κατά της απορριπτικής απόφασης ενώπιον του αρμόδιου εφετείου. Αναίρεσεις κατά αποφάσεων εφετείου μπορούν να ασκηθούν ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου (Riigikohus) μόνον εάν το εφετείο απορρίψει την έφεση.

Το ποσό του κρατικού τέλους καθορίζεται με βάση την αξία της αστικής διαφοράς, που με τη σειρά της προσδιορίζεται με βάση το ποσό της απαίτησης. Κατά τον υπολογισμό της αξίας της αστικής διαφοράς, αθροίζεται το ποσό της κύριας απαίτησης με το ποσό των παρεπόμενων απαιτήσεων. Στην περίπτωση αίτησης για την κίνηση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών για την ανάκτηση τόκων υπερημερίας που δεν έχουν καταστεί απαιτητοί, στον υπολογισμό προστίθεται το ποσό που αντιστοιχεί σε 1 έτος τόκων υπερημερίας. Το ύψος του κρατικού τέλους προσδιορίζεται με βάση το τελικό ποσό που προκύπτει (αξία της διαφοράς) και σύμφωνα με τον πίνακα που παρατίθεται στο [παράρτημα 1](#) του [νόμου για τα κρατικά τέλη](#) (riigilõivuseadus), σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 1.

Πρέπει να καταβληθεί κρατικό τέλος για το ήμισυ της αξίας της αγωγής για την υποβολή αίτησης επανεξέτασης δικαστικής απόφασης σε διαδικασία που διεξάγεται βάσει του κανονισμού για τη διαδικασία μικροδιαφορών. Το εν λόγω κρατικό τέλος δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 100 EUR ούτε μεγαλύτερο από 2 100 EUR.

Για την άσκηση έφεσης καταβάλλεται το ίδιο κρατικό τέλος που καταβλήθηκε για την αρχική κατάθεση της αίτησης για την κίνηση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου, λαμβανομένου υπόψη του εύρους της έφεσης. Κατά την άσκηση έφεσης ή αναίρεσης κατά δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε με την έγγραφη διαδικασία ή κατά παρεμπόπτουσας απόφασης ή τμηματικής απόφασης που εκδόθηκε με επιφύλαξη, θεωρείται ότι η αξία της υπόθεσης είναι το 1/4 της αξίας της υπόθεσης στον πρώτο βαθμό.

Κατά την άσκηση αναίρεσης στο Ανώτατο Δικαστήριο, πρέπει να καταβληθεί κρατικό τέλος ύψους 1 % επί της αξίας της αστικής διαφοράς, λαμβανομένου υπόψη του εύρους της έφεσης. Το ύψος του κρατικού τέλους καθορίζεται βάσει του άρθρου 59 του νόμου για τα κρατικά τέλη. Το κρατικό τέλος δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 100 EUR ούτε μεγαλύτερο από 4 760 EUR.

Για την άσκηση ένδικου μέσου ενώπιον εφετείου ή του Ανώτατου Δικαστηρίου καταβάλλεται παράβολο ύψους 70 EUR.

Το κρατικό τέλος μπορεί να καταβληθεί με τραπεζικό έμβασμα σε οποιονδήποτε από τους τραπεζικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Οικονομικών: SEB Pank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE571010220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X)· Swedbank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού

EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE2X)· Luminor Bank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού
EE221700017003510302 (SWIFT: RIKOEE22)· LHV Pank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού
EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHVBE22).

Εάν δεν υπάρχει οικειοθελής συμμόρφωση με δικαστική απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, η εκτέλεση εμπίπτει στην αρμοδιότητα των [δικαστικών επιμελητών](#).

Τα δικαστήρια που αποφαινόμενοι επί αιτήσεων στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών (βλ. σημείο 1.2) έχουν την εξουσία να λαμβάνουν τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 23.

1.3 Έντυπα

Δεν υπάρχουν τυποποιημένα έντυπα που να εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο για τις απλουστευμένες διαδικασίες.

1.4 Συνδρομή

Η νομική συνδρομή παρέχεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον [νόμο για τη νομική συνδρομή που χρηματοδοτείται από το κράτος](#) (riigi õigusabi seadus) και στο κεφάλαιο 18 υποκεφάλαιο 6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Η παροχή νομικής συνδρομής που χρηματοδοτείται από το κράτος αποφασίζεται βάσει αίτησης του ενδιαφερομένου.

Η αίτηση προσώπου για τη λήψη νομικής συνδρομής χρηματοδοτούμενης από το κράτος ως διαδίκου σε αστική υπόθεση υποβάλλεται στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υπόθεσης ή είναι αρμόδιο να επιληφθεί της υπόθεσης.

Ένα φυσικό πρόσωπο μπορεί να λάβει νομική συνδρομή που χρηματοδοτείται από το κράτος αν η οικονομική κατάστασή του κατά τον χρόνο που θα χρειαστεί νομική συνδρομή συνεπάγεται ότι δεν είναι σε θέση να καταβάλει τα έξοδα για επαρκείς νομικές υπηρεσίες ή αν είναι σε θέση να καταβάλει μόνο εν μέρει ή σε δόσεις τα έξοδα για νομικές υπηρεσίες ή αν η οικονομική του κατάσταση δεν του παρέχει τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στις βασικές βιοτικές του ανάγκες μετά την καταβολή των εξόδων για νομικές υπηρεσίες.

Η νομική συνδρομή που χρηματοδοτείται από το κράτος παρέχεται σε φυσικό πρόσωπο το οποίο, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για νομική συνδρομή, έχει τον τόπο κατοικίας του στη Δημοκρατία της Εσθονίας ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή το οποίο είναι πολίτης της Δημοκρατίας της Εσθονίας ή άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο τόπος κατοικίας καθορίζεται με βάση το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1). Σε άλλα φυσικά πρόσωπα παρέχεται νομική συνδρομή μόνο εάν έχουν δικαίωμα που απορρέει από διεθνή υποχρέωση η οποία είναι δεσμευτική για την Εσθονία.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Σε αντίθεση με την τακτική διαδικασία σε σχέση με μια αγωγή, το δικαστήριο μπορεί, σε υπόθεση που εκδικάζεται με την απλουστευμένη διαδικασία του άρθρου 405 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, να διεξάγει αποδείξεις και αυτεπαγγέλτως. Το δικαστήριο μπορεί να παρακάμπτει τις νομικές διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις για τη μορφή με την οποία υποβάλλονται και λαμβάνονται τα αποδεικτικά μέσα και να αναγνωρίζει ως αποδεικτικά μέσα αυτά που δεν έχουν δοθεί ενόρκως, συμπεριλαμβανομένων των δηλώσεων των διαδίκων.

Στην έγγραφη διαδικασία γίνονται δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία μόνο έγγραφα που υποβάλλονται από τους διαδίκους και δηλώσεις οι οποίες παρέχονται ενόρκως από τους διαδίκους. Αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να προσκομιστούν μόνο όσον αφορά αγωγή για την καταβολή χρημάτων που προκύπτει από συναλλαγματική ή επιταγή, αγωγή αναγκαστικής εκτέλεσης που απορρέει από υποθήκη ή υποθήκη επί πλοίου, καθώς και σχετικά με το αν ένα έγγραφο είναι γνήσιο ή πλαστογραφημένο. Δεν γίνονται δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία και οι ενστάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Καμία άλλη απαίτηση ή ανταπαίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί στο πλαίσιο της έγγραφης διαδικασίας. Για την απόδειξη παρεπόμενης απαίτησης, η οποία απορρέει από συναλλαγματική ή επιταγή, αρκεί να τεκμηριωθεί η απαίτηση.

Οι κανόνες διεξαγωγής αποδείξεων προβλέπονται στο κεφάλαιο 25 του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Εκτός αν

ορίζεται διαφορετικά από τον νόμο, αμφότεροι οι διάδικοι πρέπει να αποδείξουν τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι απαιτήσεις και οι ενστάσεις τους. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν σε κατανομή του βάρους της απόδειξης διαφορετική από εκείνη που προβλέπει ο νόμος, και να συμφωνήσουν ως προς τη φύση των αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών. Τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται από τους διαδίκους. Το δικαστήριο μπορεί να καλέσει τους διαδίκους να προσκομίσουν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία. Εάν διάδικος που επιθυμεί να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορεί να υποβάλει ο ίδιος τα αποδεικτικά στοιχεία, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη διεξαγωγή αποδείξεων. Όταν υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία ή ζητεί τη διεξαγωγή αποδείξεων, ο διάδικος πρέπει να εξηγήσει ποια από τα πραγματικά περιστατικά που σχετίζονται με την υπόθεση επιθυμεί να αποδείξει, υποβάλλοντας τα αποδεικτικά στοιχεία ή ζητώντας τη διεξαγωγή αποδείξεων. Κάθε αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει επίσης να περιλαμβάνει πληροφορίες που καθιστούν δυνατή τη διεξαγωγή του. Στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας, το δικαστήριο τάσσει στους διαδίκους προθεσμία για την υποβολή αποδεικτικών στοιχείων ή την υποβολή αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων. Εάν η αίτηση διεξαγωγής αποδείξεων από διάδικο απορριφθεί επειδή ο διάδικος παρέλειψε να προκαταβάλει τα έξοδα διεξαγωγής αποδείξεων παρότι το δικαστήριο ζήτησε την καταβολή, ο διάδικος δεν δικαιούται να ζητήσει τη μεταγενέστερη διεξαγωγή των εν λόγω αποδείξεων, εάν η αποδοχή του αιτήματος αυτού θα είχε ως αποτέλεσμα την αναβολή της διαδικασίας.

Εάν είναι αναγκαία η συγκέντρωση αποδείξεων εκτός της περιφέρειας που υπάγεται στην κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση για την υποβολή διαδικαστικής πράξης στο κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο της περιφέρειας όπου είναι δυνατή η διεξαγωγή των αποδείξεων. Η ειδική αίτηση υποβάλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ισχύει για την εκτέλεση της ζητούμενης διαδικαστικής πράξης. Οι διάδικοι ενημερώνονται για τον χρόνο και τον τόπο διεξαγωγής της διαδικαστικής πράξης, αλλά η μη εμφάνιση διαδίκου δεν εμποδίζει την εκτέλεση του ειδικού αιτήματος. Τα πρακτικά της διαδικαστικής πράξης και των αποδεικτικών στοιχείων που ελήφθησαν κατά την εκτέλεση της ειδικής αίτησης αποστέλλονται αμελλητί στο δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεση. Όταν η διεξαγωγή αποδείξεων από δικαστήριο που διεξάγει τη διαδικασία βάσει ειδικού αιτήματος έχει ως αποτέλεσμα διαφωνία και η συνέχιση της διεξαγωγής αποδείξεων εξαρτάται από την επίλυση της διαφωνίας αυτής, αλλά το δικαστήριο που επιλαμβάνεται του ζητήματος βάσει της ειδικής αίτησης δεν είναι σε θέση να την επιλύσει, η διαφωνία επιλύεται από το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της κύριας υπόθεσης. Όταν το δικαστήριο που εκτελεί την ειδική αίτηση κρίνει σκόπιμο, προς το συμφέρον της εκδίκασης της υπόθεσης, να διαβιβάσει τη διαδικασία διεξαγωγής αποδείξεων σε άλλο δικαστήριο, απευθύνει σχετικό αίτημα στο δικαστήριο και ενημερώνει τους διαδίκους.

Αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται σε ξένη χώρα σύμφωνα με τη νομοθεσία της εν λόγω χώρας μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διαδικασία ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου στην Εσθονία, εκτός εάν η διαδικαστική πράξη που διενεργήθηκε για τη διεξαγωγή αποδείξεων αντιβαίνει στις αρχές της εσθονικής πολιτικής δικονομίας. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/1783 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η έδρα εσθονικού δικαστηρίου που έχει ζητήσει τη διεξαγωγή αποδείξεων σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό ή δικαστής που ενεργεί βάσει διαταγής τέτοιου δικαστηρίου μπορεί να παρίσταται και να συμμετέχει στη διεξαγωγή αποδείξεων από το αλλοδαπό δικαστήριο. Οι διάδικοι, οι εκπρόσωποι και οι πραγματογνώμονες τους μπορούν να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στον ίδιο βαθμό που δικαιούνται να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων στην Εσθονία. Όταν το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού επιτρέπει την απευθείας διεξαγωγή αποδείξεων από εσθονικό δικαστήριο σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έδρα του δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση, ο δικαστής που ενεργεί βάσει διαταγής ή ο πραγματογνώμονας που διορίζεται από το δικαστήριο μπορούν να συμμετέχουν στη διεξαγωγή αποδείξεων.

Εάν οι αποδείξεις πρέπει να διεξαχθούν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαστήριο ζητεί τη διεξαγωγή τους μέσω αρμόδιας αρχής σύμφωνα με τη σύμβαση για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διεξάγει αποδείξεις σε ξένη χώρα ενεργώντας μέσω του πρέσβη ή εξουσιοδοτημένου προξενικού υπαλλήλου που εκπροσωπεί τη Δημοκρατία της Εσθονίας στη χώρα αυτήν, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν απαγορεύεται από τη νομοθεσία της εν λόγω χώρας.

Ο διάδικος που παρείχε αποδείξεις ή ζήτησε τη διεξαγωγή τους μπορεί να παραιτηθεί από αποδείξεις και να αποσύρει αποδείξεις μόνο με τη συγκατάθεση του αντιδίκου του, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο.

1.6 Έγγραφη διαδικασία

Στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, μια υπόθεση μπορεί να εξεταστεί με γραπτή διαδικασία. Το δικαστήριο διασφαλίζει τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και των ουσιαστών οικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων, καθώς και την ακρόαση ενός διαδίκου κατόπιν αιτήματος του διαδίκου. Δεν είναι αναγκαία η σύγκληση ακροαματικής διαδικασίας για τον σκοπό αυτόν. Το δικαστήριο μπορεί να μη διεξάγει γραπτή προκαταρκτική διαδικασία ή ακροαματική διαδικασία.

Στην έγγραφη διαδικασία μια υπόθεση μπορεί να εξεταστεί με γραπτή διαδικασία, εφόσον συμφωνούν οι διάδικοι.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Η δικαστική απόφαση περιλαμβάνει εισαγωγή, διατακτικό μέρος, περιγραφικό μέρος και σκεπτικό. Στην απλουστευμένη διαδικασία το δικαστήριο μπορεί να εκδώσει απόφαση χωρίς περιγραφικό μέρος ή σκεπτικό. Όταν ένα δικαστήριο επιλαμβάνεται αγωγής με την απλουστευμένη διαδικασία, μπορεί να περιοριστεί, στο περιγραφικό μέρος της απόφασης, να αναφέρει μόνο τους νομικούς λόγους και τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία έχει στηρίξει τα συμπεράσματά του.

Το περιφερειακό δικαστήριο που εκδίδει απόφαση σε υπόθεση στην οποία έχει χρησιμοποιηθεί η απλουστευμένη διαδικασία μπορεί να σημειώσει ότι επιτρέπει την άσκηση έφεσης. Γενικά, το δικαστήριο επιτρέπει την άσκηση έφεσης, αν κρίνει απαραίτητη την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό προκειμένου να αποκτήσει τη γνώμη του εφετείου επί νομικού ζητήματος. Δεν συντρέχει λόγος να δικαιολογηθεί η χορήγηση άδειας για την άσκηση έφεσης.

Στην έγγραφη διαδικασία, η αγωγή απορρίπτεται εάν ο ενάγων δεν αποδείξει την απαίτηση χρησιμοποιώντας τα αποδεικτικά στοιχεία που επιτρέπονται στην εν λόγω διαδικασία. Στην περίπτωση αυτήν, η αγωγή μπορεί να υποβληθεί εκ νέου με την τακτική διαδικασία. Εάν το δικαστήριο δεχθεί την αγωγή στο πλαίσιο της έγγραφης διαδικασίας παρά τις ενστάσεις του εναγομένου, εκδίδει απόφαση με την οποία επιφυλάσσεται επίσης του δικαιώματος του εναγομένου να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του στο μέλλον. Για τους σκοπούς της έφεσης και της αναγκαστικής εκτέλεσης, δικαστική απόφαση με επιφύλαξη θεωρείται οριστική απόφαση. Όταν μια ένσταση που θα μπορούσε να είχε υποβληθεί μέσω της έγγραφης διαδικασίας επιλυθεί με δικαστική απόφαση με επιφύλαξη, ο εναγόμενος μπορεί στη συνέχεια να υποβάλει εκ νέου την ένσταση αυτή μόνο σε περίπτωση ακύρωσης ή τροποποίησης της δικαστικής απόφασης με επιφύλαξη.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Γενικές αρχές:

- Τα έξοδα αγωγής καταβάλλονται από τον διάδικο που ηττήθηκε.
- Ο ηττηθείς διάδικος επιστρέφει στον αντίδικο, μεταξύ άλλων, τα τυχόν αναγκαία εξωδικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε λόγω της δίκης. Οι διάδικοι αποζημιώνονται για τυχόν εξωδικαστικά έξοδα για τα οποία θα αποζημιωνόταν μάρτυρας, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης για τυχόν απώλεια εισοδήματος ή άλλου μόνιμου εισοδήματος, με την ίδια βάση και στον ίδιο βαθμό με την αποζημίωση που λαμβάνουν οι μάρτυρες.
- Τα διαδικαστικά έξοδα του νόμιμου εκπροσώπου ενός διαδίκου επιστρέφονται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για τα διαδικαστικά έξοδα του διαδίκου.
- Το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τους διαδίκους στο σύνολο ή σε τμήμα των δικαστικών εξόδων, εάν η καταδίκη του ηττηθέντα διαδίκου να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα του αντιδίκου του θα ήταν κατάφωρα άδικη ή παράλογη.
- Εάν η αγωγή γίνει δεκτή εν μέρει, οι διάδικοι επιβαρύνονται εξίσου με τα διαδικαστικά έξοδα, εκτός εάν το δικαστήριο καταλείψει τα διαδικαστικά έξοδα κατά τρόπο ισοδύναμο με τον βαθμό που η αγωγή έγινε δεκτή ή διατάξει τους διαδίκους να καταβάλουν οι ίδιοι τα δικαστικά έξοδα εν όλω ή εν μέρει.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στο διατακτικό της απόφασης που εκδίδεται στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας, το δικαστήριο αναφέρει τους κανόνες και την προθεσμία για την άσκηση έφεσης. Η έφεση κατά δικαστικής απόφασης που έχει εκδοθεί με την απλουστευμένη διαδικασία μπορεί να ασκηθεί με την τακτική διαδικασία. Το εφετείο μπορεί να

εκδικάσει έφεση χρησιμοποιώντας την απλουστευμένη διαδικασία, ανεξάρτητα από το αν το περιφερειακό δικαστήριο το έχει επιτρέψει, και μπορεί να ασκηθεί έφεση ανεξάρτητα από το αν το περιφερειακό δικαστήριο το έχει επιτρέψει. Το εφετείο δεν μπορεί να μην επιληφθεί έφεσης αποκλειστικά και μόνο επειδή υποβλήθηκε με την απλουστευμένη διαδικασία.

Η έφεση κατά δικαστικής απόφασης που έχει εκδοθεί με την έγγραφη διαδικασία μπορεί να ασκηθεί με την τακτική διαδικασία.

Οι διάδικοι και οι τρίτοι που έχουν αυτοτελή απαίτηση μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά απόφασης πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Τρίτος χωρίς αυτοτελή απαίτηση μπορεί να ασκήσει έφεση υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 214 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση εάν αμφότεροι οι διάδικοι παραιτήθηκαν από το δικαίωμα άσκησης έφεσης με δικόγραφο που υποβλήθηκε ενώπιον του δικαστηρίου.

Έφεση μπορεί να ασκηθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον εκκαλούντα και εντός 5 μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

Εάν εκδοθεί συμπληρωματική απόφαση σε υπόθεση κατά τη διάρκεια της προθεσμίας άσκησης έφεσης, η προθεσμία άσκησης έφεσης αρχίζει από την ημερομηνία έκδοσης της συμπληρωματικής απόφασης και ισχύει ακόμα και σε σχέση με την αρχική απόφαση. Σε περιπτώσεις προσθήκης τμήματος που παραλείφθηκε σε δικαστική απόφαση η οποία εκδόθηκε χωρίς το περιγραφικό μέρος ή το σκεπτικό, η προθεσμία άσκησης έφεσης αρχίζει εκ νέου από την ημερομηνία έκδοσης της πλήρους απόφασης.

Εάν οι διάδικοι καταλήξουν σε συμφωνία εν προκειμένω και ενημερώσουν το δικαστήριο, η προθεσμία άσκησης έφεσης μπορεί να μειωθεί ή μπορεί να αυξηθεί κατ' ανώτατο όριο σε 5 μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης.

Διάδικος στην κατ' έφεση διαδικασία μπορεί να ασκήσει αναίρεση κατά απόφασης εφετείου ενώπιον του Ανώτατου Δικαστηρίου, αν το εφετείο έχει παραβεί ουσιωδώς διάταξη δικονομικού δικαίου ή έχει εφαρμόσει εσφαλμένα διάταξη ουσιαστικού δικαίου. Τρίτος χωρίς αυτοτελή απαίτηση μπορεί να καταθέσει αίτηση αναίρεσης υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 214 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Δεν μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναίρεσης εάν αμφότεροι οι διάδικοι παραιτήθηκαν από το δικαίωμα άσκησης του εν λόγω ένδικου μέσου με δικόγραφο που υποβλήθηκε ενώπιον του δικαστηρίου.

Η αίτηση αναίρεσης μπορεί να κατατεθεί εντός 30 ημερών από την επίδοση της απόφασης στον εκκαλούντα και εντός 5 μηνών από τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 02/01/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα